

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ.

ระหว่าง	บริษัท ช.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท บ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ช. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. จำกัด และบริษัท บ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท และประเภทการประกอบธุรกิจ คือ การบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร มีรายได้ในปี ๒๕๖๒ จำนวน xxx ล้านบาท

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท บ. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท และประเภทการประกอบธุรกิจ คือ จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งนี้ ยังไม่มีรายได้ของบริษัท ในปี ๒๕๖๒ เนื่องจากบริษัท บ. จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อปี ๒๕๖๓

๒. วิธีการรวมธุรกิจ

เดิม “ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ.” และ “บริษัท บ.๑” ประกอบธุรกิจจำหน่ายเครื่องดื่ม ภายใต้การบริหารและการจัดการโดยกลุ่มผู้ถือหุ้นเดิม ต่อมาบริษัท ซ. มีความประสงค์ที่จะลงทุน และกลุ่มผู้ถือหุ้นเดิม มีความประสงค์ที่จะให้นักลงทุนเข้าลงทุนในกิจการของบริษัทเดิม ดังนั้น กลุ่มผู้ถือหุ้นเดิมจึงได้จัดตั้ง “บริษัท บ.” ขึ้นมาในรูปแบบของบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการรับโอนกิจการ ทั้งหมดจากบริษัทเดิมและประกอบกิจการดังกล่าวแทนบริษัทเดิมต่อไป

โดยบริษัท ซ. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นเดิมจำนวน xxx หุ้น จากผู้ถือหุ้นเดิมรายอื่น และบริษัท บ. ได้ดำเนินการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนใหม่ จำนวน xxx หุ้น เพื่อให้ บริษัท ซ. เข้าซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน ดังกล่าวทั้งหมด ดังนั้น บริษัท บ. จะมีหุ้นสามัญทั้งหมดจำนวน xxx หุ้น โดยผู้ถือหุ้นเดิมจะถือหุ้นจำนวน xxx หุ้น หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่ออกและเสนอขายทั้งหมดของบริษัท และบริษัท ซ. จะถือหุ้นจำนวน xxx หุ้น หรือสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่ออกและเสนอขายทั้งหมดของบริษัท

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ซ. จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท บ. โดยบริษัท ซ. จะถือหุ้นจำนวน xxx หุ้น หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่ออกและเสนอขายทั้งหมด

๔. ขอบเขตตลาด

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ซ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตลาดธุรกิจร้านอาหาร และเครื่องดื่ม จำนวน ๑๒ ธุรกิจ มีรายละเอียดดังนี้

สำหรับบริษัท บ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตลาด ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม คือ จำหน่ายเครื่องดื่ม ประเภทชาไข่มุก ซึ่งในปัจจุบันเปิดดำเนินการทั้งหมด ๑๑ สาขา แบ่งออกเป็นสาขาที่อยู่ในประเทศไทย จำนวน ๙ สาขา (ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ๘ สาขา และเชียงใหม่ ๑ สาขา) และสาขา ที่อยู่ในต่างประเทศ จำนวน ๓ สาขา

ดังนั้น ลักษณะการประกอบธุรกิจที่มีความทับซ้อนกันของผู้ประกอบธุรกิจ ที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ คือ ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม หากแต่เมื่อพิจารณาลักษณะธุรกิจร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ตามที่สำนักงานโครงการสุขภาพอาหาร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ได้จำแนก ร้านอาหารออกเป็น ๖ ประเภท ดังนี้

๑) ห้องอาหารในโรงแรม หมายถึง ร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในโรงแรม มักจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพ และราคาจำหน่ายสูง

๒) ภัตตาคาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ ๒ คูหาขึ้นไป ที่รับประทาน อยู่ภายในอาคาร พนักงานแต่งกายมีแบบฟอร์ม จำหน่ายอาหารที่มีความหรูหรา โอโถง

๓) สวนอาหาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ที่รับประทานอาหารส่วนใหญ่ อยู่บนอาคารบรรยากาศเป็นแบบธรรมชาติพนักงานแต่งกายมีเครื่องแบบหรือที่เรียกว่า “แบบฟอร์ม”

๔) ร้านอาหาร หมายถึง ร้านอาหารที่มีขนาดเล็ก ๑-๒ คูหา รับประทานอาหาร ส่วนใหญ่อยู่ในอาคาร โดยกระทรวงพาณิชย์ แบ่งประเภทร้านอาหารออกเป็น ๔ แบบ โดยจำแนกตาม การออกแบบตกแต่งเป็นหลัก ได้แก่

๔.๑) ร้านอาหารระดับหรู (fine dining) เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่ง อย่างประณีต สวยงาม ใช้วัสดุและอุปกรณ์ราคาแพง จัดอาหารอย่างหรู มีการบริการระดับ ๕ ดาว

๔.๒) ร้านอาหารระดับกลาง (casual dining) เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบพอเหมาะสมควร เน้นบรรยากาศแบบสบาย ๆ เป็นกันเอง ราคาอาหารระดับปานกลาง พนักงานบริการแบบเป็นกันเอง ไม่มีพิธีรีตอง

๔.๓) ร้านอาหารทั่วไป (fast dining) เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบเรียบง่าย สะดวก รวดเร็ว มีความทันสมัย เน้นบริการอาหารจานด่วน มีรายการอาหารจำกัดและสามารถหมุนเวียนลูกค้าได้ในปริมาณมาก

๔.๔) ร้านริมบาทวิถี (kiosk) เป็นร้านที่มีการออกแบบตกแต่งแบบง่าย ๆ เน้นอาหารจานเดียว สามารถปรุงได้ง่ายและรวดเร็ว โดยเป็นธุรกิจขนาดย่อมที่มีเจ้าของร้านเป็นพ่อครัวเอง

๕) ร้านเครื่องดื่ม หมายถึง ร้านที่จำหน่ายเฉพาะเครื่องดื่ม

๖) ร้านขนมหวาน หมายถึง ร้านที่จำหน่ายเฉพาะขนมหวาน อาทิ ขนมเค้ก ไอศกรีม พบว่า บริษัท ข. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ประเภทร้านอาหารและร้านขนมหวาน และบริษัท บ. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ประเภทร้านเครื่องดื่มนั้น ลักษณะการประกอบธุรกิจของร้านอาหาร ร้านขนมหวาน และร้านเครื่องดื่ม มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เนื่องจากร้านค้าแต่ละประเภทข้างต้นจำหน่ายสินค้าที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์การบริโภคที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ร้านอาหาร ร้านขนมหวาน และร้านเครื่องดื่ม ไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์ได้ ขณะเดียวกันการที่ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร ร้านขนมหวาน และร้านเครื่องดื่ม จะเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจระหว่างกันได้โดยไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนั้นถือเป็นเรื่องยากเนื่องจากมีรูปแบบการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันทั้งในด้านของกระบวนการผลิตสินค้า การจัดหาวัตถุดิบ เครื่องมือและอุปกรณ์ ส่งผลให้ร้านอาหาร ร้านขนมหวาน และร้านเครื่องดื่มไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทานได้เช่นกัน

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า บริษัท บ. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ประกอบธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ประเภทร้านเครื่องดื่ม โดยเครื่องดื่มที่จำหน่ายเป็นเครื่องดื่มประเภทชาไข่มุกซึ่งมีลักษณะเฉพาะของสินค้า กล่าวคือ ส่วนใหญ่ชาไข่มุกเป็นเครื่องดื่มประเภทชา อาทิ ชานม ชาเขียว ชาดำ ชาขาว ชาอู่หลง และชาผลไม้ เป็นต้น และมีจุดเด่นสำคัญ คือ ต้องรับประทานประกอบกับเม็ดไข่มุกที่ผสมมาในเครื่องดื่ม ส่งผลให้เครื่องดื่มประเภทชาไข่มุกและเครื่องดื่มประเภทอื่น เช่น กาแฟ โกโก้ ฯลฯ มีความแตกต่างกัน อันเป็นผลให้ชาไข่มุกสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์การบริโภคของผู้บริโภคได้แตกต่างจากเครื่องดื่มประเภทอื่น ทั้งในเรื่องของรสชาติ รสสัมผัส และกลิ่น

กอบปรักในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจชาไข่มุกในประเทศไทยมีจำนวนมากรายและมีการแข่งขันที่สูง ผู้ประกอบการแต่ละรายจึงมีการแข่งขันในการสร้างเอกลักษณ์ของธุรกิจชาไข่มุกของตนเอง เช่น เม็ดไข่มุกแบบ Brown Sugar (เคี้ยวน้ำตาลทรายแดง) เม็ดไข่มุกขนาดเล็ก หรือเม็ดไข่มุกสีทอง เป็นต้น จึงเป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่าเครื่องดื่มประเภทชาไข่มุกมีความแตกต่างจากเครื่องดื่มประเภทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น เมื่อพิจารณาตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จำนวน ๓ ตลาด ได้แก่ (๑) ร้านอาหาร (๒) ร้านขนมหวาน และ (๓) ร้านเครื่องดื่ม ประเภทชาไข่มุก พบว่า การรวมธุรกิจกรณีนี้ไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันของระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

๕. ส่วนแบ่งตลาด

๕.๑ ตลาดร้านอาหาร

ตลาดร้านอาหาร มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ด. (ร้อยละ xxx) รองลงมา คือ บริษัท อ. และบริษัท ข. (ร้อยละ xxx และ xxx ตามลำดับ) โดยมีผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับ ๑๑.๒๕ จึงไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดร้านอาหาร ทั้งนี้ การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างตลาด

๕.๒ ตลาดร้านขนมหวาน

ตลาดร้านขนมหวาน มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ด. (ร้อยละ xxx) รองลงมา คือ บริษัท อ. และบริษัท ข. (ร้อยละ xxx และ xxx ตามลำดับ) โดยมีผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับ ๔๕.๘๙ จึงไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดร้านขนมหวาน ทั้งนี้ การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างตลาด

๕.๓ ตลาดร้านเครื่องดื่ม ประเภทชาสมุนไพร

ตลาดร้านเครื่องดื่ม ประเภทชาสมุนไพร มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ค. (ร้อยละ xxx) รองลงมา คือ บริษัท ม. และบริษัท น. (ร้อยละ xxx และ xxx ตามลำดับ) โดยมีผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับ ๔๘.๐๔ จึงไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดร้านเครื่องดื่ม ประเภทชาสมุนไพร ทั้งนี้ การรวมธุรกิจในครั้งนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างตลาด

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัท บ. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) เพิ่งจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลในปี ๒๕๖๓ จึงยังไม่มีข้อมูลรายได้ในปีที่ผ่านมา ดังนั้น จึงพิจารณารายได้ในปีที่ผ่านมาจากรายได้ของบริษัทเดิมก่อนการรวมธุรกิจ คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. และบริษัท บ.๑ โดยทั้งสองบริษัทมีรายได้รวมในปี ๒๕๖๒ จำนวน xxx ล้านบาท คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ xxx

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบการที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ข. และ บริษัท บ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่นั้นหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การรวมธุรกิจกรณีนี้เป็นกรรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท บ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ในสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๑) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นกรรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงถือเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาต่อมาว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มีจำนวน ๓ ตลาด ได้แก่ (๑) ตลาดร้านอาหาร (๒) ตลาดร้านขนมหวาน และ (๓) ตลาดร้านเครื่องดื่ม ประเภทขนมปังนุ่ม และเมื่อพิจารณายอดขายของบริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และบริษัท บ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดในตลาดร้านอาหาร และตลาดร้านขนมหวาน ร้อยละ xxx และร้อยละ xxx ตามลำดับ และบริษัท บ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีส่วนแบ่งตลาดในตลาดร้านเครื่องดื่มประเภท ขนมปังนุ่ม ร้อยละ xxx จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

ทั้งนี้ บริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ มีรายได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และ บริษัท บ. จึงเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ ถือว่าเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท บ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า